

paa Slump var kommen til at finde denne Overeensstemmelse, thi saa vidt vil man dog vel neppe gaae, at man vil antage, at den med Billie har foretaget Proven saaledes, at der ikke kom nogen synderlig Uovereensstemmelse frem. Jeg skal ønske, at Forslaget maa gaae igjennem, fordi jeg troer, at det er ønskeligt, at man snart faaer begyndt; navnlig troer jeg, at der ikke let vil være noget bedre Middel til at sætte Underrigsministeriet paa den rette Fod ligeoverfor Matriculcontoiret end at vedtage dette Forslag.

**Bonne:** Da jeg forlangte Ordet, var det under Debatten om Landstutteriet. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt det kan ansees som en Tillidsbevilling, at vedtage det derom foreliggende Endringsforslag eller ikke, men kun tillade mig at bemærke, at der efter min Mening i pecuniær Henseende kun vil vindes meget Lidt for Staten ved at blive staaende ved, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, hvorefter den altsaa saa hastig som muligt skal udrangere hele Landstutteriet; Forskjellen imellem at vedtage og forlæste det foreliggende Endringsforslag vil derfor ogsaa være meget ubetydelig. Jeg har tidligere udtalt mig for det Unskelige i, at Landstutteriet bliver nedlagt; jeg har endnu den samme Mening, men jeg er ogsaa temmelig sikker paa, at vi ad Aare ville komme til at behandle en Lov om Landstutteriet i dets Heelhed, og som Sagen nu staaer, skal jeg derfor stemme for det fremkomne Endringsforslag.

**Ordføreren:** Jeg er kommen til endnu engang at tage Ordet, skjøndt mod min Billie, men jeg haaber, at det ærede Thing vil undskyldte det, da jeg er blevet noget provoceret. Havde jeg ikke været Ordfører, men blot sidet her som Medlem og var bleven provoceret paa den Maade, som steet er, skulde jeg ikke have taget Ordet, fordi den meget ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Oppermann) for det Første ikke i Almindelighed staaer ganske paa det samme Standpunkt som jeg, thi jeg søger saavidt muligt at stille mig paa Virkelighedens Standpunkt, hvorefter det forekommer mig, at den meget ærede Rigsdagsmand meget hyppig

staaer med det ene Been inde i en imaginær Verden, der ligger noget udenfor det Værende. Dernæst har jeg lagt Mærke til, hvad der vistnok heller ikke er undgaaet mange andre Medlemmers Opmærksomhed, at den ærede Rigsdagsmand taber endeel af sin sædvanlige Rødvægt, saasnart der er Tale om Pantographen, Theodolithen eller Matriculfort. Nu har der netop idag paa eet Bræt været Tale om alle tre Dele, og denne Omstændighed maa jeg tilskrive, at den ærede Rigsdagsmand i den Grad er kommen ud af Rødvægten, at han taler om usforklarlige og forbausende Unsigtigheeder fra min Side. Jeg skal i al Korthed oplyse den ærede Rigsdagsmand om, hvorledes Sagen stiller sig. Hvad der er det Værende og det Virkelige, det er, at dengang Sagen om en Pantograph og en Theodolith første Gang forelaa, manglede man fornødne Oplysninger og forlæste af den Grund Forslaget; Andet har jeg heller ikke nogeninde paastaet. Nu forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand talte som om Grunden til at nægte Pantographen og Theodolithen var bortfalden ved de tilstedeværende Oplysninger, og som om der altsaa ikke havde været anden Grund til at nægte Forslaget end de manglende Oplysninger. Saaledes forekommer det mig, den ærede Rigsdagsmands Ord faldt; har jeg misforstaaet ham, saa beder jeg ham undskyldte mig, saa har Unsigtigheeden været i min Hørelse, og ikke i min Udtalelse.

Hvad dernæst angaaer den Sag, til hvilken jeg udtrykkelig forud erklærede, at jeg ikke havde Sagkundskab, da oplyste den ærede Rigsdagsmand mig om, at Underviisningen i de omtalte Discipliner ved Veterinærskolen og Landinspektørernes Underviisning drives saavel theoretisk som praktisk. Jeg har aldrig nogeninde betvivlet, at disse to Ting høre sammen, naar Underviisningen skal drives paa en fornuftig Maade, men jeg vil tillade mig at henstille til den ærede Rigsdagsmand, om han ikke et Døgn vil stille sig paa Sagens virkelige Standpunkt og spørge sig selv, om der nogetsteds, og navnlig da i den Lov, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, staaer, at der ved Veterinærskolen skal gives en saa vidtgaaende praktisk